

TJALVISTEN

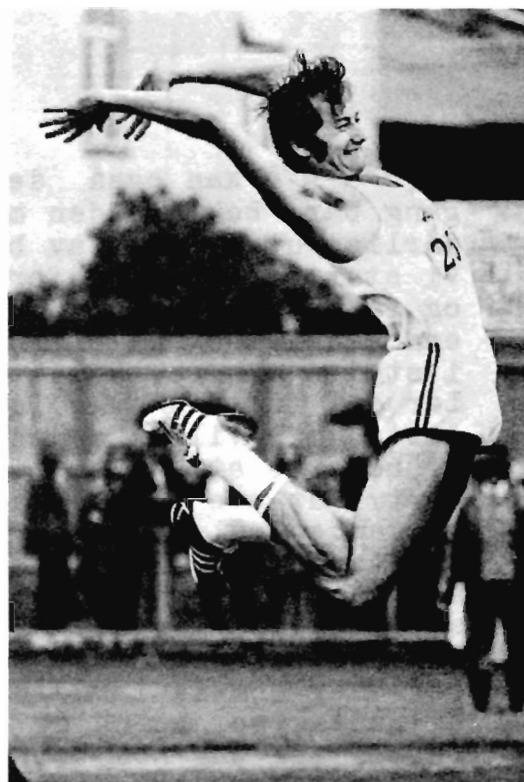
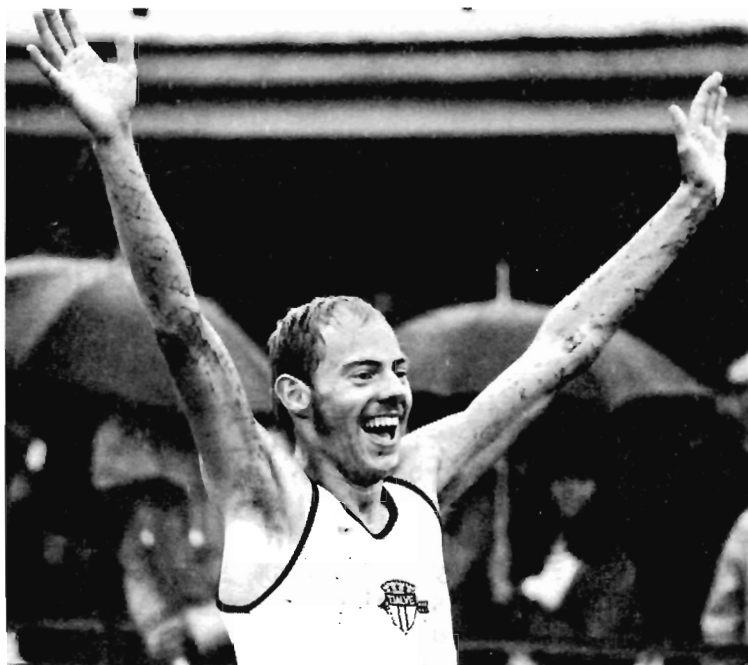

MEDLEMSBLAD FOR IDRETTSKLUBBEN TJALVE

NR. 3

NOVEMBER 1971

46. ÅRGANG

GLADEST - HØYEST - LENGST

N. M. statistikk 1971

BESØK TJALVEKIOSKEN OFTE !

TJALVISTEN

MEDLEMSBLAD FOR IDRETTSKLUBBEN TJALVE

Utgiver:

I. K. TJALVE

Glückstads gate 5,

Oslo 1

Telefon 46 28 99

Redaktør:

OLE KR. JOHNSEN

Redaksjonskomite:

Reidar Falck

Tor Myhre

Ragnvald Hansen

Redaksjonen kan også denne gang bare beklage den meget dårlige utgivelsen av bladet. Vi startet året med forhåpning og få sendt ut flere nummer enn vanlig, og så blir det i steden mindre. Redaktøren tar det fulle ansvar for dette, men vil ikke unnlate og bemerke at han er meget fortvilet over denne dårlige tilgangen på stoff, og den dårlige evnen til å samarbeide når en tillater seg å be om stoff. Feilen ligger her bl.a. i at det stadig er de samme personer som skal rådføres og kontaktes, og da de fra før er mer enn nok belastet, blir det dessverre ikke tid til alt. Dette er meget forståelig, for jeg vet at det er ikke lysten det skorter på. Vel, noe stoff har vi da fått ned på papiret, og spesielt er det hyggelig å høre fra vår aktede trener, Arne Nytrø, som har tilbake lagt den lenge efterlengtede "fottur" - Vi gratulerer.

Jubileums- lotteriet

Tjalves medlemmer har vært delaktige i salg av lodder i forbindelse med Forbundets 75 års jubileum.

Dette har gitt kjærkomne kroner i klubbens kasse, men det er ennå noen få som ikke har sendt inn oppgjør for salget. Vi henstiller til disse omgående å gjøre dette slik at salget kan avsluttes.

Det er også gledelig at noen ivrige tjalvister på en kveldsstund tjente kr. 500,- til klubben ved brosyreutdeling. Vi går inn får flere små-jobber som kan bedre økonomien.

DU HAR VEL HUSKET Å BETALE
KONTINGENT.

VI GRATULERER

Egil Karstensen fylte 70 år 3. juni og
Nils Schaug fylte 60 år 3. september.

ET GODT TJALVE-ÅR

I et år hvor Norge vel ikke har hevdet seg særlig internasjonalt, kan vi selv registrere en jevnt god Tjalve-sesong som føyer seg pent inn i vår lange og ærerike virksomhet.

Det har selvsagt vært skuffelser, og problemene var ikke av de minste da vi fikk både Arne Kvalheims leie skade og broder Knuts ubeleilige sykdom nettopp som vi var i ferd med å starte på den viktige juli-måneden. Undertegnede husker ennå svært godt dagen for vårt presse møte i forbindelse med Bislettalliansens første internasjonale stevne den 14. juli. - Like før vi skulle gå inn på Lagsrummet i BUL for å informere pressen, så kommer den skjebnesvangre telefonen fra Arne hvor det blir tindrende klart at det ikke kunne blitale om noen slags Kvalheim-start hverken på Bislettstevne eller i NM-stafetter i Mo i Rana som skulle gå et par dager i forveien. Det var noen tunge minutter som slett ikke var oppkvikkende for det forestående presse møtet. Når støttepillarene blir borte, er det liksom om alt ramler sammen.

Nå, selv om vårt beste kort fikk en høyst ødelagt sesong så har vi også heldigvis andre som har greid å gjøre seg bemerket på banen, og fæiten er blitt aldeles brukbar.

La oss først konstatere at Tjalve har vunnet sin 20. seier

seier i Hovedserien siden starten i 1950 på ny rekord, 44205 pts. Vi har kun tapt 2 ganger, begge ganger for BUL, mens det nå er Gular som er den store konkurrenten.

Det var også Bergenslaget som var favoritten, og hadde mange gode kort på hånden til lagmesterskapsfinalen på Bislett lørdag 25. september, hvor vi for annen gang i sommer måtte unnvære Arne og Knut Kvalheim. Men anført av en sprudlende opplagt Ragnar Schie som løp både 800 og 1500 meter med en times mellomrum, godt assistert av en sesongdebuterende Martin Jensen og vår allsidige kaster Harald Lorentzen som greide 3 annenplasser på like mange starter, gikk vi på nytt til topps i lagmesterskapet som vi gjorde det for to år siden.

Det ble også et godt mesterskap for Tjalve på Hamar i slutten av juli med 4 gull, 1 sølv- og 3 bronsemedaljer. Nye mestere var her Ragnar Schie og Leif Roar Falkum, og begge viste sann idrettsglede da det var klart at gullet var sikret. De øvrige edle medaljer gikk til Terje Haugland (sin første for Tjalve) etter fin-fin konsentrasjon og innsats samt til en halvt restituert Arne Kvalheim på 5000 meter. Harald Lorentzen fikk igjen 2 medaljer til tross for et dårlig ben som hemmet ham sterkt i kule, mens bronzen gikk til Knut Kvalheim på 1500 meter og til "gamle" Ragnar Skautvedt som igjen viste sine gode konkurranseegenskaper i et norsk mesterskap

La oss også gi honnør til vårt sterkt reservespekkede kvartett som ble sendt til 4x1500 m. i Mo i Rana, (Åge Galgerud, Thorolf Schrøder-Nielsen, Erik Evensen og Ragnar Schie) -

som greide den oppgaven vi hadde sendt dem for: å sikre bronseplass og reisefordelingstilskuddet.

I juniormesterskapet ble det ikke den samme gode uttelling som i fjor, men også her kan vi registrere medaljer: gull til Arvid Dahm på 110 m. hekk og sølv til Ottar Kosberg i diskos. Når vi så tar med Arvid Dahms tredje plass i høyde u/tilløp i vinter, så har vi vel fått med den totale medaljehøst i sesongen 1971.

Andre hyggelige lagtriumfer fra årets sesong er seieren i kampen om BEHA-pokalen i Porsgrunn og de 3 startene i årets vårstafetter som alle gav seire (Postenstafetten i København, Porselenstafetten i Porsgrunn og Readystafetten)

Og vi runder av denne korte årsoversikten med våre gode gutteavdelings fremtse bragder:

Erobringen av det første banner i Coca-Cola-starten, lagseieren i kampen om Aftenpostens vandreskjold i Frognerlekene og den glimrende innsatsen i årets Oslomesterskap for gutter hvor det i selve hovedstevnet ble erobret i alt 21 gull-, 25 sølv- og 21 bronsemedaljer.

Vel blåst alle Tjalvegutter i alle aldre!

J.H.

Pr. 25.9. 1971

100:	Svein Lilleberg	11.2
200:	Arvid Dahm	23.4
400:	Åge Galgerud	49.6
800:	Ragnar Schie	1.48.1
	Helge Pharo	1.49.2
	Åge Galgerud	1.49.4
1500:	Arne Kvalheim	3.40.5
	Knut Kvalheim	3.41.9
	Ragnar Schie	3.46.3
3000:	Arne Kvalheim	8.00.8
5000:	Arne Kvalheim	13.52.0
	Knut Kvalheim	13.55.0
	Terje Schrøder-Nielsen	14.08.0
10000:	Terje Schrøder-Nielsen	29.35.8
3000 m hinder:		
	Knut Kvalheim	8.28.4
	Thorolf Schrøder-Nielsen	9.15.0
110 m hekk:		
	Terje Haugland	14.8
	Arvid Dahm	14.9
	John Rein	15.9
400 m hekk:		
	Eystein Enoksen	54.6
Høyde:	Leif Roar Falkem	2.10
	Ulf Tudem	1.95
Stav:	Jan Wang Engedahl	3.70
Lengde:		
	Terje Haugland	7.76
	John Rein	7.09
Tresteg:		
	Martin Jensen	15.17
	Terje Haugland	14.90
Kule:	Harald Lorentzen	16.96
Diskos:	Iver Hole	55.78
	Harald Lorentzen	55.16
	Ragnar Skantvedt	50.00
Slegge:	Harald Lorentzen	46.72
Spyd:	Harald Lorentzen	70.96

Vi vant serien på ny rekord:

44205 pts.

Arne Nytrø:

Nå er det gjort.

For en 6 - 7 år siden løp bl.a. Trygve Sommerfelt, Herman Berger fra Drammen til Oslo. Da de kom til Handelsgym, og var tydelig stolte av dette, var jeg litt "sleivkjefta", og sa at "jeg kan løpe dobbelt så langt, dvs. 10 mil, når en løper så sakte som dere gjorde".

Mange mente nok at etter en slik uttalelse så skulle jeg ikke dø i synden, og det kom da også klart på trykk i "Tjalvistens" juni nr. i 1965, der Einar Førde skriver: —

"Det hele resulterte i at treneren brautende gikk med på å gjennomføre distansen fra hytta i Odalen til Oslo til fots langs riksveien. Løpet var først fastsatt til lillejulaften i fjor, men hovedpersonen våknet litt indisponert denne dagen og det er foreløpig utsatt på ubestemt tid. Men det er selvfølgelig ikke mulig å få Arne til å innrømme at han ikke makter oppgaven".

Med jevne mellomrom har jeg blitt minnet om "Odalsturen", noe som jeg selvfølgelig bare har hatt godt av. Og tanken på å gjennomføre turen har aldri sluppet meg de årene som har gått siden. Da jeg aldri har vært noen løper, var jeg uten erfaring til å forstå hva 10 mil til fots innebar. Dette var sikkert en fordel, fordi jeg var optimist da jeg startet fra Domkirken i Oslo klokken 0700 lørdag morgen den 21. august 1971, med kurs for Kongsvinger. Været var vakkert, og det var mange kjente folk å se (i biler) etter veien. Traff bl.a. Martin Jensen på Kløfta — og som den godhjertede mann han er, var han villig til å kjøre meg til Kongsvinger, da han mente det var idioti å gå/løpe dit når det var mulig å ta både tog og bil. Fra søndag den 22. var jeg enig med Martin.

Kl. 24.00 ankom jeg til torvet i Kongsvinger etter å ha brukt 17 timer på turen.

En har jo mange momenter til å skrive en lengere artikkel om: "Tanker, ord og gjerning" etter en slik tur, men hensikten var denne gang å fortelle alle som har vært interessert i "10 mila" at nå er den gått over i historien, og at jeg ikke fikk noe varig men av turen. (Subjektiv antagelse.)

— Jeg drømte at du vant over Arne Kvalheim med 3.37,2 på 1500 meter mor, kan du ikke stikke ut og prøve om det er sant?

OBS! OBS! OPPROP TIL HELDIGE FORELDRE! OBS!

ER DERE FORELDRE TIL EN GUTT ELLER PIKE som har funnet frem til idretten som sin fritidsbeskjeftigelse, istedenfor narkotika og kriminalitet?!!

Har dere tenkt over alle de timene som idrettslederne bruker for at Ders sønn eller datter skal få anledning til å drive sin idrett?

Trening skal organiseres, stevner skal planlegges og arrangeres, men først og fremst må man komme fram til hvordan utgiftene skal dekkes, dvs. hvordan skal man få midler til å drive virksomheten.

I dagens velferdssamfunn begynner det å bli for få folk til de forskjellige oppgaver innen idretten. Noen steder mangler de en regnskapskyndig mann eller kvinne til å besørge kassererens plikter, andre steder kan det være sekretæren som mangler. Det er også stor mangel på dommere, og mange andre ting trenges det også hjelp til.

Vi oppfordrer derfor foreldrene som har en gutt eller pike med på idrettsbanen, spør lederne i barnets klubb om det er noe dere kan hjelpe til med, helst meld dere som dommeraspiranter, eller i det minste støtt klubben med pengegaver. Kontingenten rekker ikke langt. Vis Deres takknemlighet for hva idretten gir Deres barn og still Deres kunnskaper og arbeidskraft til rådighet for idrettsbevegelsen !!

REKRUTTERING

GODE FORSTERKNINGER

I løpet av høsten har Tjalve fått flere gode forsterkninger. Det er vesentlig unge og lovende aktive som vi håper skal utvikle seg i riktig retning i de kommende år. I alfabetisk rekkefølge nevner vi Gaute Bjaanes, Svein Olav Haugen, Knut Hulaas, Ulf Tudem.

GAUTE BJAANES som også er junior i kommende sesong, er fra Sandnes og har påbegynt sine studier her i Oslo. Han har gjort store fremskritt i løpet av sesongen, særlig på 800 meter hvor han i høst løp på 1.54.0. På 400 meter har Gaute 51.2 og på sin første alvorlige 1500 meter fikk han akkurat i overkant av 4 min. Han har også syslet litt med langhekk hvor han på årets siste stevne løp på 56.6

SVEIN OLAV HAUGEN som også er student, kommer fra det gode friidrettsmiljøet i Sandefjord og har gjort flere fine løp på lengre distanser. I høst løp han således 5000 meter på 14.38.0 og slo derved en såpass anerkjent juniorkretsrekord som Per Halles i Vestfold med hele 14.2 sek. Svein Olav her også 8.35.2 på 3000 meter og på sitt eneste løp over 3000 m. hinder fikk han 9.39.6. I fjor erobret han sølvmedaljen på 4 km. terrengløp under NM for junior på hjemmebane etter Knut Kvalheim, og han deltok også på 3000 m. i juniorlandskampen mot Danmark hvor han sikret dobbeltseier ved å bli annenmann bak Dan Anmarkrud.

Både Gaute Bjaanes og Svein Olav Haugen skulle bli verdifulle tilskudd på våre stafettlag til våren.

KNUT HULAAS er eldstemann blandt de nye, og også vel mest kjent. Vi husker han godt i Bekkelagsdrakten fra han var smågutt. I høst begynte han på Idrettshøyskolen hvor han vel skulle få god anledning til å utvikle seg som høydehopper. I år har han satt personlig rekord med 1.98, og til neste år bør vi ha en ny "2-metersmann" i vår midte.

ULF TUDEM som har begynt på høyere handelsutdannelse i Oslo, kommer fra Larvik og har tilhørt den lovende høydehoppertrioen fra Fram som har gjort det så skarpt i juniorklassen gjennom flere sesonger. Ulf har i år vært mye skadet, slik at det nærmest har blitt en mellomsesong for ham. Han forsøkte seg dog på en del stevner etter han kom til Oslo i september og greide i et hvert fall å sette ny "pers" med 1 cm. 1.95 ble det på flere stevner, og teller også som ny juniorklubbrekord i Tjalve. Til neste år skal det bli interessant å se om Ulf kan ta igjen det forsprang som hans to jevnaldrende bysbarn, Per Erling Eide og Rolf Omar Olsen, har på ham. Begge disse er "2metersmenn" fra i fjor.

Både Knut Hulaas og Ulf Tudem skulle bli fine makkere for vår desidert bestemann i år, Leif Roar Falkum.

Vi ønsker samtlige velkommen til Tjalve og lykke til i sin fortsatte idrettslige virksomhet.

J.H.

Flybåren stafettmedalje.

Tjalve har vel i år vunnet sin mest langveisfarende stafettmedalje. Som de fleste vel kjenner til, var årets Norgesmesterskap i stafetter for seniors, lagt til Mo i Rana. Tjalve undersøkte forskjellige reisealternativer, og fant fram til at et lite charterfly var den beste løsningen. Vi fikk tak i ett fly med plass til 14 stk. og da vi mente at vi ikke hadde noe annet lag enn 4 x 1500 m laget med plasseringssjanse, fikk vi med oss 5 fra Tyrving og 4 fra Lambertseter, foruten vårt lag med leder. Dessverre innløp den ene skademelding etter den andre for vårt ansett sterkeste lag, bl.a. brødrene Kvalheim. Det lag som til slutt møtte fram på Fornebu lørdag 10. juli om morgenen, bestod av Erik Evensen, Åge Galgerud, Thorolf Schrøder-Nielsen og Ragnar Schie og som leder Reidar Falch. Flyet var meget raskt og etter bare 1 1/2 time var vi nede på flyplassen i Mo i Rana. Etter en lengere busstur var vi inne i byens sentrum, hvor vi skulle bo. Været var dessverre dårlig, så det innbød ikke til mye uteliv. Vi var oppe på stadion og bivånet lørdagens øvelser, og fant ut at banen var meget god, selv om det regnet. Søndag var været likedan, men gutta var stemt for å kjempe om bronsemedaljen. Vi regnet ikke med at vårt noe reduserte lag kunne hamle opp med Gular og Sturla om de to første plassene. Etter god innsats fra alle gutta, og hard kamp med Strindheim, avgjorde Ragnar Schie på siste etappe kampen om bronsemedaljen til vår fordel.

Avreisen søndag ettermiddag ble noe utsatt på grunn av lave tåkeskyer, men til slutt ble vi bedt om å ta plass og opp kom vi. Etter mellomlanding på Værnes for bensinfylling, var vi tilbake i Oslo søndag kveld.

Refa.

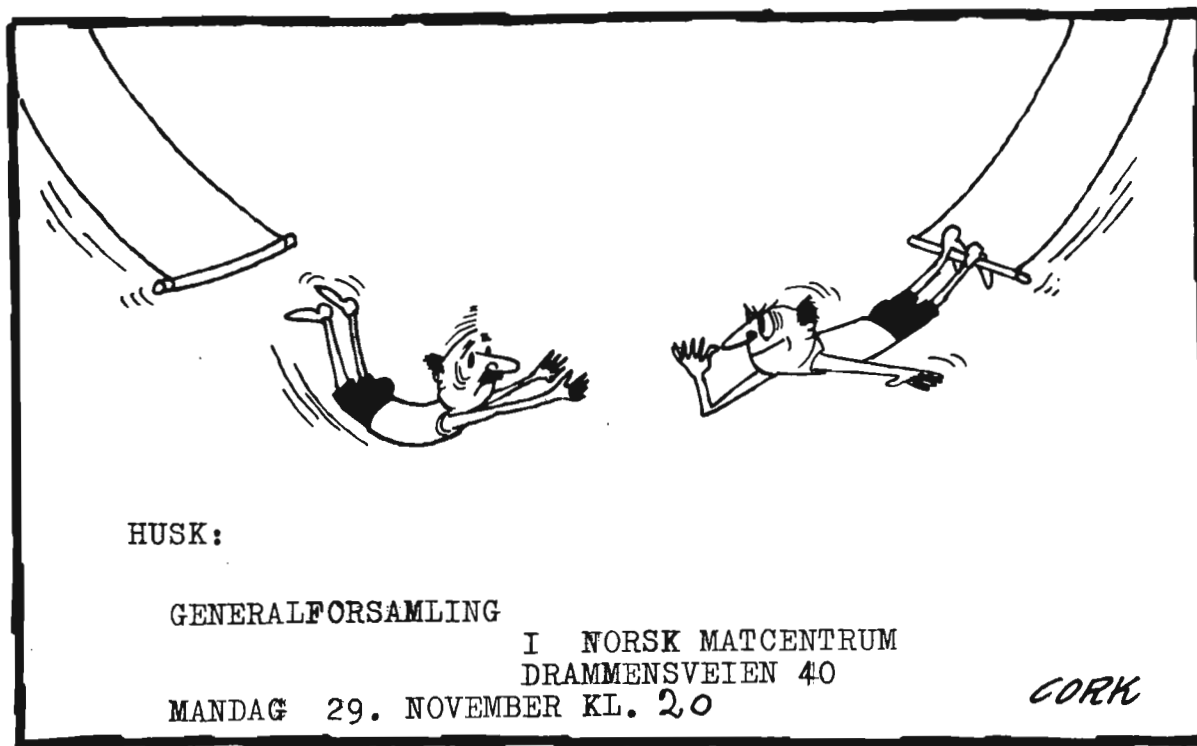
B - NM - Noresund - Krødsherad. 17. 18. og 19. juli 71.

En beskjeden Tjalve-tropp på 6 mann kom til Noresund i regnvær fredag 17. juli for å være med i B-NM.

For å fortsette med været så bedret det seg betraktelig lørdag og søndag på en slik måte at det ble en festlig ramme om mesterskapet. Banen lå flott ved foten av Norefjell. Men fredagen ble en våt og trist kveld. På den tunge banen gikk Per Sletholt til finalen på 200 m etter å ha plasket igjennom 2 innledende heat. Det ble 6. pl. i finalen.

Lørdag stilte Tjalve med et reservespekket lag i stafetten over 1000 m. Betegnede for de dårlige oppslutningene om B-mesterskapene de siste årene er det at et av styremedlemmene — reiselederen — måtte tre inn på første etappe. Siste-etappen ble en meget lang historie, skal jeg forsikre dere — finalen uteble. Erik Evensen var ikke langt unna en bronsemedalje på 1500 m søndag med sin 4. plass. Altså den beste innsatsen i dette mesterskapet.

T.M.

litt på avstand

Hvorfor tommelen ned?

En stor del av den norske sportspressen har gitt seg over i "sorg" etter den norske tropps innsats i Europamesterskapet i Helsingfors, og jeg har også inntrykk av at de som har fulgt de amputerte norske fjernsynssendinger derfra, har fått lignende kommentarer fra fjernsynets utsendte, idet deres uttalelser stemmer noenlunde overens med pressens.

Når så formannen i NFIF's treningsutvalg til en "Herværende middagsavis" finner at bortsett fra i hinderløp så var den norske innsats tilfredsstillende, så slår vedkommende avis denne setning opp i blokkskrift, som liksom for å vise hvor gal man kan være. Våre folk på 3000 meter hinder var før mesterskapet bygget opp av presse til slike høyder at det selvfølgelig må være en stor skuffelse når samtlige feiler.

Dette var jo også øvelsen forventningene måtte være høyest, men det kan være på sin plass å minne om at siste Europamester ble slått i samme forsøksheat som Sørnes, og at rumeneren Cefan, som for øvrig ingen av våre har slått i år og som var rangert som nestfavoritt etter franskmannen Villain (Sørnes var rangert som nr. 4) i det anerkjente blad *Leichtathletik*, også ble slått ut sammen med flere andre sterke folk. Når det sees på resten av den norske troppen må man selvsagt regne uten Arne Kvalheim og Ingrid Christensen, som var temmelig uskyldige i sine uhell. At Norge skulle få to slike er jo svært beklagelig, men vi kan bare håpe på bedre hell i så måte ved neste korsvei.

Reitan tror jeg ingen ventet seg mer av, iallefall burde man ikke ha gjort, han er jo totalt fersk i slik sammenheng, men jeg kan jo nevne at en mann med 10.0 i fjor og 10.3 i år fikk dårligere resultat enn han. Reitan var for øvrig den første til å være misfornøyd med sitt resultat. Per Rom var mannen med resultat langt i overkant av hva som kunne ventes, så vi har vår kvote av store overraskelser vi også, de er ikke mange rent resultatmessig i et

slikt mesterskap. Ragnar Schie var tydelig urutinert og hadde siden aldri noen virkelig sjanse. Knut Kvalheim kunne man kanskje ventet et bedre resultat av i et slikt felt, men var av de som ikke fikk noenting til å lykkes. På 10.000 meter hadde vi og Arne Risa vårt andre store positive resultat. Per Halle forsøkte seg tidlig i løpet, men feilregnet tydelig seg selv, og brente seg på det. Det bør bemerkes at han en tid lå betydelig foran Risa som jo tilslutt satte en stor norsk rekord. Hekkeløperne gikk begge til mellomheat, og det i seg selv er en stor prestasjon. Vi vet at det å skjerpe seg i den grad til konkurranser av denne hardhet to dager på rad, når man samtidig må kjempe sitt ytterste for å komme videre, er en svært vanskelig sak, og våre var som ventet litt blekere dagen etter. Lengdehopperne kommer i samme kategori. Haugland og Bendixen hadde pisket hverandre fint opp til kvalifiseringen og viste fremragende hopping, men var nok noe tomme dagen etter. Kristen Fløgstad hoppet 15.93 i tresteg, et resultat han ikke har hoppet overtruffet mer enn et par-tre ganger, og man må umiddelbart si seg fornøyd med han. Fløgstad karakteriserte selv hoppet som en bom. Bang Andersen hadde vel igrunn ingen sjanse, og havnet på et resultat som var på det jevne for han. Det samme kan vel sies om Lislud. Han hadde for øvrig et kast som ble dømt dødt for berøring av ringen som var over 57 meter. Han har pers på 58.02 og drøyt 57 som årsbeste. Hva skal man si om alle andre når en rutinert (i nasjonal betydning) og rolig mann som Lislud kunne fortelle etter kvalifiseringen at han var tynget av stundens alvor? Spydkasterne må karakteriseres som ventet på bakgrunn av at ingen av dem tidligere har kunnet oppvise særlige resultater på slikt grunnlag. Stafettgutta var vår tredje store og hyggelige overraskelse. For øvrig de som var mest nederlagsdømte på forhånd. Maratonløperne gjorde en bra innsats. Weidemanns 27. plass er blant de aller beste Norge noensinne har oppnådd i løp av denne omfang. Sletten lå an til en mye bedre plassering, men dessverre kom krampen fra svensklandskampen tilbake og han måtte bryte. Grete Andersen karakteriserte seg selv som feig fordi hun nølte ved utgangen av første sving på 800 meter. Dette berøvet henne i løpet av brøkdelen av et sekund all posisjon, og hun var allerede der utslått. På 1500 meter hadde vi nok håpet litt mer, men tankene fra 800 meter satt nok igjen. Kari Karlsens innsats i maratonkonkurransen i høyde, vil jeg karakterisere som flott. Hun slo bl.a. alle de andre tre nordiske jentene, hvilket ikke har skjedd alle ganger i år. Inger Lise Fallo oppnådde et resultat i spyd som for henne er meget bra, og hun gjorde dermed som ventet.

Konklusjon: Noen prestasjoner gledelig bedre, noen dessverre dårligere, og endel på det jevne. Må ikke Gulliksen ha sine ord i behold om at bortsett fra hinderløperne så var innsatsen tilfredsstillende?

Men vi skal selvsagt ikke slå oss til ro med dette. Hva mangler våre folk mest i forhold til andre nasjoner? En ting er iallefall innlysende — internasjonal konkurransetrening. Landskamper er ikke tilfredsstillende i slik sammenheng. Det gir bare felt eller konkurranser på 4 - 6 mann, og en eller to på parti. Det er ikke det som gir tilstrekkelig hardhet. Hvis man studerer resultatlister fra internasjonale stevner rundt i Europa i år, så vil man se av våre "likesinnede" her oppe i Europas utkant, hvilket vi må anerkjenne, har hatt utstrakt konkurranseaktivitet i Polen, Tyskland, Frankrike, Italia og Tsjekkoslovakia, foruten av at langt flere av troppene har hatt utbytterike USA-studier bak seg. Dette må vi også forsøke, men da dukker det umiddelbart opp et spøkelsesord, som dessverre er mindre skremmende både for finner og svensker, nemlig ØKONOMI.

Hva kan så den skuffede Ola Nordmann gjøre for å rette på dette spøkelset? — Jo, møte frem på neste stevne eller landskamp og betale sin billett — det er iallefall en av måtene.

Det er tre år til neste EM — i Roma i 1974, la oss håpe på litt "flaks" da, for det er nemlig også en ingrediens som må være med i spillet.

olep

EM fra tilskuerplass

En begivenhetsrik uke i Helsingfors er forbi, og "Hyvää Väätäinen" og den finske nasjonalsang tonende fra 40.000 finner, gir ennu gjenklang i ørene.

Olympiastadion i Helsingfors er et nydelig anlegg, og presenterte seg også for anledningen nyoppusset og med nytt Tartan banedekke. 8 baner har de også greidd å utvide til, hvilket er en betingelse for slike store arrangementer. Snaut 200.000 mennesker så dette tiende Europamesterskap, som vel ikke kan karakteriseres annet enn som en suksess både idrettslig og arrangementsmessig, og ikke minst, økonomisk.

Åpningsdagen var vel nesten den aller morsomste, med Europas beste milløpere som laget et løp som var like morsomt gjennom samtlige 25 runder, og som sluttet med Juha Väätäinens imponerende demonstrasjon, og en etterfølgende æresrunde som gikk i en slik fart at han passerte Per Halle som fremdeles hadde et stykke igjen av sitt løp.

Siden gikk dagene slag i slag, og vi fikk se den fantastiske russiske sprinter Valeriy Borsov demonstrere hvor mye bedre enn andre han er på sprintdistansene for tiden, og en like overbevisende oppvisning fra øst - tyske Renate Stecher (tidligere Meissner for de som husker henne) på de samme distanser for kvinner. Russeren Arshanov som innfridde sitt store favorittstempel på 800 meter. Italianen Arese som innfridde ekspertenes tillitt på 1500 meter, men som var en av EM's gladeste vinnere — han forsøkte omtrent å ta alle italienere i favn på tribunen bak oss. Lille, vevre Vera Nicolice fra Jugoslavia som ettertrykklig fikk vist hun var bedre enn de andre i feltet. Det var så overbevisende gjort at det nesten får være henne tilgitt at det var henne som puffet vår Ingrid Christensen overende på 1500 meter dagen etter, da Ingrid var like blid etterpå. (Akku-rat det å være blid, hører jo Ingrid til.) Ilona Gusenbausers oppvisning i høyde for kvinner, som ble avsluttet med et forsøk på å tangere verdensrekorden etter en nesten 4 timer konkurranse, klokken 11 om kvelden. De overbevisende kuleseirene til Briesenick og Chizova. Verdensrekorden til Melnik i diskos for kvinner og den hyggelige seieren som tsjekkeren Danek vant i den samme øvelsen for menn. Og alt det andre, både de andre mestrene og de litt lenger bak i rekken som viste oss masse eksempler på fin idrett.

Vi satt der en 10-12 nordmenn på rad på benken, og jeg tror vi fikk en fin uke ut av det alle sammen. Litt moro måtte vi jo også ha, og med en mann som Egil Kjæreng tilstede blir det ikke mangel på det.

Det er mange år siden *han* lærte å fortelle historier. Men vi var nok ikke de eneste nordmenn på Stadion. Våre folk kunne fortelle at det ble ropt "Heia Norge" rundt nesten hele banen. Leif Ekeheien observerte jeg forresten borte i svingen også. Han var med en Bennett-tur til EM.

Det meste av det som skjedde av dramatisk skjedde rett ned for stedet på tribunen hvor vi satt. Således fikk vi den tvilsomme fornøyelse å se både Arne Kvalheim og Ingrid Christensen nede for telling akkurat der. Så da Ståle Engen før starten la seg ned og gjorde litt gymnastikk, ble det bemerkt at han gjorde dette unna på forhånd, slik at han skulle slippe å havne der siden.

EM ble avsluttet med et veritabelt regnvær av et omfang som man heldigvis sjelden ser, men det makter ikke å drukne inntrykkene fra dette flotte arrangement.

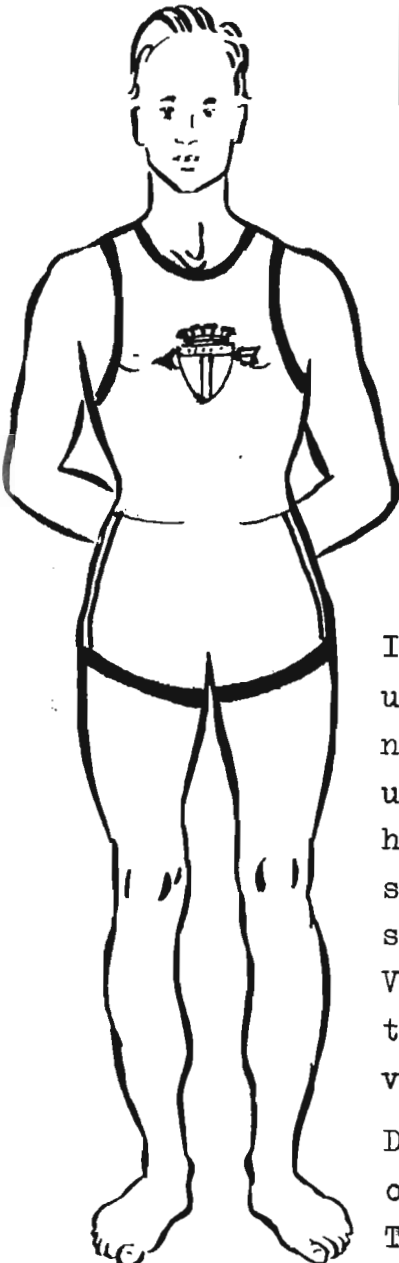
Hva vil jeg huske best fra dette EM?

"Hyvää Väätäinen"!

olep

Klubben takker de firmaer som
finansierer Tjalvisten

Arne B. Christiansen
Steffensens Eftf. A/S
Harald Muus A/S
Odmar Spedisjon
Trygve Sommerfeldt A/S

I sommer har våre
utøvere benyttet Tjalves
nye klubbdrakt. Dette
utstyret er til salgs
hos Arne B. Christiansens
sportsforretning i Pile-
stredet 1.
Vi oppfordrer samtlige
til å benytte klubbdrakten
ved stevner.

Da tar vi oss så godt ut,
og gjør god P.R. for
Tjalve.

